

П. Защо не бива да вярдимъ “прѣданія-та на стары-ты?”

О. 1) Защото всичко щото е потребно за спасение ся намира въ Св. Писаніе. Іоан. 5; 39. 2 Тим. 3; 15-17. 2 Пет. 1; 19-21: Иса. 8; 20: Мат. 15; 3. Мар. 7; 7-9: Кол. 2; 8. 2) Защото Богъ забранява на чловѣцы-ты да притурятъ на негово-то Слово. Гал. 1; 8, 9; Отк. 22; 18: Второзак. 4; 2. 12; 32. Іак. 4; 12. 3) Явно е че всезнающій Богъ нѣма да противорѣчи на себе си. Той не ще да каже едно нѣщо въ Св. Писаніе, а друго противно на него съ прѣданіе. За това ако има нѣкои прѣданія или обычаи, които сж противни на Слово-то Божіе, явно е че не сж отъ него, и трѣбува да ся искоренятъ.

П. Що искаше Петръ?

О. Отговори Петръ и рече му: Истълкувай ви тѣхъ притчѣ. Ст. 15.

П. За коиѣ притчѣ искаше той тълкуваніе?

О. За думы-ты на 11-тый стихъ: “Не осквърнява чловѣка” и пр.

П. Какъ истълкува Іисусъ тыя думы?

О. А Іисусъ имъ рече: Още ли сте и вый безъ разумъ? Не разумѣвате ли още, че все що влѣзува въ уста-та, смѣста ся въ тѣрбухъ-тъ, и въ заходъ-тъ ся исхвърля? А което излѣзува изъ уста-та, излѣзува изъ сѣрдце-то, и то осквърнява чловѣка. Ст. 16-18.

П. Какъ ся тълкува шестнадесетый-тъ стихъ?

О. Христосъ ся зачуди че ученици-ти му още не бѣхъ разбрали чрѣзъ неговы-ты ученія и здравый разумъ че вънкашни-ты нѣща немогѣтъ да осквърняватъ душѣ-тъ на чловѣка,